

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Szabó Tibor ügyvéd (**fél címe.**) által képviselt felperes neve(**felperes címe.**) felperesnek, a Dr. Rábai Zsolt Ügyvédi Iroda (**fél címe.**, ügyintéző: dr. Rábai Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 21. napján meghozott 15.P.23.860/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10 sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 31.750 (Harmincegyezer-hétszázötven) forint másodfokú perköltséget és az államnak az illetékügyi hatóság felhívására 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és barátnője 2015. augusztus 25. napján reggel az alperes szerződéses partnereként működő ... egyéni vállalkozó ... forgalmi rendszámú a ... logót viselő gépjárművét leintve taxi-szolgáltatást vett igénybe. Az alperes ... egyéni vállalkozóval szolgáltatási szerződést kötött. A felperesnél nem volt pénz, ezért azt követően, hogy őt a taxis hazaszállította, fel akart menni a lakásába a pénztárcájáért.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperesi gazdasági társaság érdekében eljáró ... azzal a magatartásával, hogy bezárta a gépjármű ajtaját és nem engedte őt kiszállni, kikapta a kezéből a telefonját és azt folyamatosan magánál tartotta, megsértette a személyes szabadságát és a magánéletét. Ez utóbbi hivatkozásával kapcsolatban előadta, hogy a telefonjában személyes adatokat tárolt, rokonai, barátai, ismerősei telefonszámát és más személyes jellegű adatokat. Előadta, hogy lényegében a taxi vezetője zálogot kért, zálogul az ő telefonját elvette. A felperes felcsengetett a lakásba és édesanyja lehozta a bankkártyáját. Ez alatt az idő alatt folyamatosan a taxinál volt a telefon, a számlát csak akkor tudta rendezni, amikor a rendőrség is megérkezett a helyszínre.

A felperes kérte a bíróságtól a jogsértés megállapításán túl az alperes vezető tisztségviselőjének az írásbeli bocsánatkérésre és ennek az elektronikus médiában saját költségén való közzétételére való

kötelezését, valamint 2.000.000 forint sérelemdíj és ezen összeg után 2015. augusztus 25-től a kifizetés napjáig járó kamat és perköltség megfizetését. Kereseti kérelmét a 2013. évi V. törvény (későbbiekben: Ptk.) 2:43. § d) pontjára, 2:51. § (1) bekezdés a) és c) pontjára, valamint az 2:52. § (1), (2) és (3) bekezdéseire alapította.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperesnek a 210.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére vonatkozó kötelezésére irányult. Kérelmét azzal indokolta, hogy közötté és ... között szolgáltatási, vállalkozási szerződés jött létre, mely alapján az alperes fuvarszervező szolgáltatást nyújt ... részére. A perbeli esetből kétségmentesen megállapítható, hogy a felperes nem vette igénybe az alperes diszpécser szolgáltatását, nem ezen keresztül történt a foglalás, hanem leintette a ... által vezetett gépjárművet, ekként az egyéni vállalkozó és felperes közötti jogviszonyban semmiféle szerepe nem volt, egyébként pedig ... gépjárművében feltüntetést nyert, hogy egyéni vállalkozóként végzi a személyszállítást és a számlát is ... bocsátotta ki a felperes részére, ezen nem nyert feltüntetést az alperes.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget, az államnak pedig külön felhívásra 120.000 forint kereseti illetéket.

Határozata indokolásában a felperes által megjelölt törvényi rendelkezések értelmében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes már a keresetlevelében is közölte miszerint a személyszállítás ... mint egyéni vállalkozó részéről történt a perrel érintett napon és nem vitásan ... magatartása miatt lépett fel személyiségi jogai védelmében. Rögzítette, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes helytállni tartozik-e a vele egyébként szerződéses kapcsolatban álló egyéni vállalkozó magatartásáért. Az alperes által csatolt szerződésből kétségmentesen megállapíthatónak találta, hogy az alperes pusztán fuvarszervezési szolgáltatást nyújtott ... számára. Ezért az alperes a ... által esetlegesen folytatott személyiségi jogsértést megvalósító magatartásáért nem tartozik helytállni. Mindezekre tekintettel a keresetben foglaltakat érdemben nem is vizsgálta, hanem perköltségekben a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest marasztalta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, annak megváltoztatása és a kereseti kérelmének történő helyt adás iránt. Kérte a fellebbezése tárgyaláson történő elbírálását. Jogorvoslati kérelmében megismételte az elsőfokú eljárás során tett hivatkozásait arra nézve, hogy az egyéni vállalkozó által vezetett taxin a ... logója volt található és a jármű külső részén nem volt arra történő utalás, hogy a kérdéses jármű ne az alperes szerződéses partnere lenne. Egyébként azt az alperes is elismerte, hogy az alperesi cégnévből képzett logóval és taxi szabad jelzővel volt felszerelve ... gépjárműve. Mindebből az adódik, hogy alaposan következtethetett arra, hogy az alperesi gazdasági társasággal létesít szerződéses jogviszonyt a szolgáltatás igénybevételével, melyet alátámaszt a Ptk. 6:18. § (2) bekezdése is, mely a képviseltről szól. Mindezek alapján megállapítható, hogy a jármű vezetőjét az alperes képviselőjében eljáró személynek kell tekinteni a 6:11. § (1) bekezdés 2. mondata alapján is, miszerint a képviselő által megtett jognyilatkozat közvetlenül a képviseltet jogosítja és kötelezi.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helyes indokainál fogva történő helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Mindenek előtt rögzíti az ítéletábra, hogy a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (későbbiekben: Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért azt a másodfokú bíróság teljes terjedelmében bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, és az általa felhívott jogszabályi rendelkezések értelmében az ítéletábra az érdemi döntésével is maradéktalanul egyetért, ezért azt a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján – lényegében annak helyes indokai szerint – hagyta helyben.

A fellebbezésben felhozottakra a másodfokú bíróság az alábbiakat rögzíti. A perbeli jogvita lényegeként helyesen emelte ki az elsőfokú bíróság az alperesi passzív perbeli legitimáció, az alperes perelhetőségének kérdését, melynek hiányáról jogszabálysértés nélkül foglalt állást. A 2015. szeptember 21. napján benyújtott keresetlevél értelmében a felperes már a perindításkor is tisztában volt azzal, hogy ... és az alperes között vállalkozási szerződés jött létre, tehát Pető Ernő nem megbízottja, munkavállalója, képviselője, avagy tagsági viszonyal rendelkező tagja az alperesi cégnek. Nem vitatott peradat, hogy a perbeli napon a személyszállításról a számlát Pető Ernő egyéni vállalkozó állította ki, annál is inkább, mert a fuvar megrendelése nem az alperes által működtetett diszpécser-szolgálat igénybevételével történt, tehát mindenben helyes az az alperesi érvelés, hogy jogviszony hiányában nem tartozhat helytállási kötelezettséggel a felperes által hivatkozott esetleges sérelmekért. Mindezek értelmében alaptalan a felperesnek a Ptk. 6:11. § (1) bekezdésére, és 6:18. § (1) bekezdésére, a képviselő jogállására, perelhetőségére történt utalása, annál is inkább, mert a per kezdetén is tisztában volt a felperes az alperes és Pető Ernő között létrejött vállalkozási jogviszonnyal, mely a képviseletre történő alapos perbeli hivatkozást kizárja.

A jogsértés bekövetkezése ténykérdés, mely a jogsértő objektív felelősségét vonja maga után. Más részről ez azt is jelenti, hogy a személyiségi jog megsértése a jogsértő és a megsértett személy között teremt polgári jogi jogviszonyt, melyből ugyancsak az következik, hogy az alperes nem kötelezhető a felperesi kérelem szerint, az adott tényállás értelmében ugyanis nem tekinthető jogsértőnek. Mint ahogy a Pp. 3. § (1) bekezdése alapján a jogérvényesítő oldaláról is egyértelmű, hogy a személyiségi jogokkal kapcsolatos igény csak személyesen érvényesíthető, úgy a passzív perbeli legitimáció körében is kétségtelen, hogy csak a jogsértő ellen lehet eredményesen fellépni, melynek az alperesi cég nem tekinthető.

A felperes fellebbezése alaptalannak bizonyult, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint tartozik viselni a 25.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjból, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetékből álló perköltséget, mely utóbbi a sérelemdíj 2.000.000 forintos összegéhez igazodik.

Budapest, 2016. december 15.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k.
előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s. k.
bíró